

Sayın Divan, değerli genel kurul üyeleri ve misafirler: Öncelikle genel kurulumuzun **başta muayene memurları olmak üzere, gümrük camiasına, vatanımıza ve milletimize hayırlı olmasını diliyorum.**

Beni tanımayanlar için kısaca kendimden bahsedeyim. Ocak 2013 girişli muayene memuruyum. Lisans ve yüksek lisans eğitimimi “Kamu Yönetimi” üzerine yaptım ve inşallah önümüzde ki hafta da doktora derslerime başlıyorum. Kız kardeşim geçen sene tıbbi biterek doktora başladı. Validem ise bir sendikada şube başkanı ve Maliye Bakanlığının değişim furyasında 2007’li yıllarda memurluktan gelir uzmanlığına geçiş yaparak halen devam etmektedir. Şahsım ise aynı zamanda Türkiye Futbol Federasyonun da “Bölgesel Hakem” klasmanında görev yapmakta. Türkiye Faal Futbol Hakemleri ve Gözlemcileri Derneği Muğla şubesinde bir önce ki dönem yönetimde bulundum. Yaklaşık 2 hafta önce de yapılan genel kurul ile “Denetleme Kurul” üyeliğine seçildim.

Özellikle bunlardan neden bahsettim. Şunun için; Dernekçiliğin ne demek olduğunu az ya da çok bilmekteyim. Ne kadar emek, zaman ve zahmet gerektiren bir iş olduğunun farkındayım. Dernekçilik hem birleştirici hem de ayrıştırıcı bir iştir. Onu nasıl kullanacağımız sizlere kalmıştır. Halbu ki dernekler ortak amaç, çıkar için belirli alanlarda aynı işleri yapanların biraraya gelerek oluşturdukları yapılardır ve bunun için asıl birleştirici olması gerekmektedir.

Buraları bir makam, mevki, koltuk olarak görmek büyük bir hatadır. Buralar hizmet yerleridir. Hem de öyle bir hizmet yeridir ki mevcut hayat koşuşturmanız içinde ekstra bir zaman oluşturmanız gereken bir yerdir. İşte bu sebeplerden dolayı; İnsanların işlerine, eşlerine, çocuklarına ve kendi özel hayatlarına bile yetişemediği bu zamanda bu dernek için bunlardan fedakarlık gösterebilecek yapıya sahip bir başkan ve yönetim istiyoruz.

İstiyoruz derken kimleri mi kasteddim. Söyleyeyim; son dönem işe başlayan ve büyük çoğunluğu oluşturan genç meslektaşlarımı.

Arkadaşlarımızın hepsinde bir isteksizlik, ümitsizlik almış başını gidiyor. Peki bu yeni arkadaşları buralara sevk eden nedir? Kuruluştan bu yana olan durum ve üstadlarımızın olumsuz bakış açıları. Açıkçası kimsenin ne umudu ne de ümidi var. Ben anlatıp üye olalım, genel kurul yapalım, gençler olarak bu “**bayrak yarısını**” bizler devr alalım diyip, projeleri anlattığım zaman herkes arkandayım diyor. Fakat ben arkadamda kimseleri istemiyorum. Bu dava da herkes yanımızda olsun istiyorum. Oradan baktığınız zaman arkamda kim var göremez ve beni çok rahat reddedebilirsiniz. Fakat omuz omuza set oluşturursak karşımızda kimseler duramaz.

Dedim ya dernekçilik ne demek az-çok bilirim diye; Dışarıdan atıp-tutmak kolay Fakat iş icraata geldiği zaman herkes kafasını kuma gömüyor. Kimse taşın altına elini koymuyor. Gerek staj, gerek eğitim gerekse de aktif çalışma alanında gözlemlerim herkes konuşuyor:

Efendim dernek birşey yapmıyor, Efendim dernekçiler ne yapar? Ya kardeşim gel sen o zaman ilgilen YOK, Fikirlerini paylaş, YOK, Ona yok buna yok amacın ne o zaman?

Sizlere yeni kamu yönetimi anlayışından kısaca bahsetmek istiyorum. Artık yönetim modeli bitti, günümüz anlayışı yönetişimdir.

Demokrasi, hepimizde bildiği gibi genel tanımı ile halkın kendi kendini yönetmesidir. “Temsili Demokrasi” denilen fertlerin seçtikleri temsilciler aracılığı ile yönetim yetkisini devir etmesidir. Geldiğimiz noktada ise bu model artık ihtiyaçları karşılayamaz olmuş ve yeni arayışlara gidilmiştir. Bu yeni arayışlar sonucu “Katılımcı Demokrasi” denilen kavram geliştirilmiştir. Yeni kamu yönetimi anlayışı ile birlikte literatürümüze yerleşen “Yönetişim kavramı” ortaya çıkmıştır.

İşte şahsımın ortaya koymak istediği yönetim tarzı tam olarak da bunu ifade etmektedir. Birlik ve beraberlik içinde genel ahlak ve adap kurallarına bağlı olarak her türlü fikir ve düşünceye açık, her gelen fikir, düşünce ve benzeri şeyleri ilk ağızdan muhattap alan ve ilk ağızdan cevaplayan şeffaf, açık bir yönetim arzulamaktayım.

Değerli genel kurul üyeleribir konuya dikkatiniz çekmek istiyorum; Tüzüğümüzün 3. Maddesinde Amaç kısmının en son cümlesinde ne var? Geçen ifadeyi aynen okuyorum buyrun; **Gümrük Muayene Memurluğu mesleğinin 657 sayılı Kanunda sayılan kariyer meslek olması konusunda faaliyet göstermek.**

Düşüne biliyor musunuz? Bizim için en önemli olan konu amaçlarımızın en sonunda yer alıyor.

Unutmayın yürekten inanmadığımız hiçbir şeyi başkasına da inandıramazsanız. Ben şahsım olarak buna yürekten inanıyor ve onun için buradayım.

Bizler için bu meslek için en önemli hayati konu işte budur. Bizim ilk hedefimiz, amacımız bu olmalı. Tabi ki de bunun aşamaları var gerekçi olmak lazım, ama fakat gidilecek hedef net olarak belirlenmeli.

Örneğin daha muayene memurluğuna ait yönetmeliğimiz bile yok. En basit olarak bundan yola çıkabiliriz. Daha sonra bir çalışma grubu oluşturup, tüm bölgelerden ve tüm devrelerden bir ya da ikişer temsilci ile 6 ay da bir toplantılarla yola başlıya biliriz. Adım adım kariyer meslek olmaya gitmeliyiz.

Hergün bir bakan, bakan yardımcısı, milletvekilleri, müsteşarlar, genel müdürler, daire başkanlarıyla sık sık biraraya gelme, görüşmek değil benim amacım. Benim amacım **“Az Görüşmek-Cok Sonuç Almak”**

Bize faydası olmayacak gereksiz görüşmelere, ziyaretlere kapalıyım. He nezaket ziyaretleri başka. Ama unutmayalım ki bizler “Muayene Memuruyuz”. Türkiye’imizin gelirlerinin çok çok önemli bir kısmını oluşturan Bakanlığımızın, İşlemlerinin çok çok önemli ve kilit bir yerindeyiz. Biz kimseye gidip ambiyane tabirle ağlamayacağız. Çünkü biz hakkımız olanı istiyoruz ve unutmayalım ki biz “Muayene Memuruyuz”.

Nasıl ki Maliye memurları kurum içi sınavlarla uzman yapıldı ise, nasıl ki bir gece de Vergi Denetmenleri Müfettiş yapıldı ise bizlerde belki bir gece de olmasa da mücadelemizin sonunda bu kazanımları alacağımıza inanıyorum. Ve bu mücadelede ki en

büyük aracımız derneğimizdir. Bireylerin günümüzde tek başına başaramadıkları birçok kazanımı güçlü Sivil Toplum kuruluşlarının mücadelesi sonucu alınabilmektedir.

Fakat tüm bu kazanımları sağlayabilmek için de hepimizin tahmin ettiği gibi birlik ve beraberlik şarttır. Dertlerimiz bir, sorunlarımız bir, şikayetlerimiz bir bu kadar çok birliğimiz varken biz niye ayrı olalım. Bizlerin bunlara göğüs gerebilmemiz için bir olmamız, diri olmamız ve omuz omuza olmamız gerekmez mi?

Ben bu birlik ve beraberliği sağlamak için varım. Değerli büyüklerim ve üstadlarımda eğer dertleri, sevdaları “muayene memurluğu” için kazanımlar ise ve **bu bayrak yarışını artık biz gençlere devrmeye ve desteklemeye hazırlarsa,** değerli üstadlarımda tecrübesi, biz gençlerin enerjisiyle ben de bu bayrağı ileri taşımak için canla başla mücadele etmeye hazırım. Eminim birçok genç arkadaşımızda bu yolda eminim hazırdır. Eğer birazdan yapacağımız seçime gidilirken birliğimizi tek ve ortak liste olabilmeyi sağlayabilirsek inan güzel günler bizlerle olacaktır. İşte bunlar benim hedeflerimden, projelerimden bir kaçıdır.

Değerli genel kurul; Gelin Bundan önce, şunlar böyle yaptı, bunlar öyle yaptı, onlar gelirse şöyle olur, diğerleri gelirse şu olur gibi çekişmeleri bırakalım. İyisiyle kötüsüyle geçmiş geçmişte kalsın.

Gelen kim olursa olsun birleştirici olsun, kucaklayıcı olsun, her türlü fikir ve düşünceye açık olsun. Kazanamayanın olmadığı bir seçim olsun.

Gelin biz bundan sonra elbirliği ile ne yapabiliriz onları konuşalım. Bugün burada kim kazanırsa kazansın ama lütfen kazanan “Muayene Memurluğu” olsun. Hatta muayene uzmanlığı, denetmenliği olsun inşallah.

Yeni seçilecek başkan ve yönetimine şimdiden hayırlı olsun diyor ve sözlerimi onlara itafen şeyh EDEBALI'nın Osman Bey'e öğütleriyle bitirmek istiyorum müsaadenizle;

Ey oğul! Beysin...

Bundan sonra

Öfke bize; uysallık sana

Güceniklik bize; gönül almak sana

Suçlamak bize; katlanmak sana

Acizlik, yanlgı bize; hoş görmek sana

Geçimsizlikler, çatışmalar, uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar bize; adalet sana

Kötü göz, şom ağız, haksız yorum bize; bağışlama sana

Bundan sonra bölmek bize; bütünlemek sana

Üşengeçlik bize; uyarmak, gayretlendirmek, şekillendirmek sana.